

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1, 2, 3 og 4 i Kommissionens beslutning K(2008) 5955 endelig udg. af 15. oktober 2008 i sag COMP/39.188 — bananer annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Subsidiært, den bøde, som sagsøgeren blev pålagt i henhold til beslutningens artikel 2, litra c, nedsættes væsentligt.
- Mere subsidiært, beslutningens artikel 1 og 3 annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren i henhold til artikel 230 EF nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K (2008) 5955 endelig udg. af 15. oktober 2008 i sag (COMP/39.188 — bananer) vedrørende en procedure efter artikel 81, stk. 1, EF, hvorved sagsøgeren blev holdt solidarisk ansvarlig for Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co's adfærd. Kommissionen fandt, at Weichert havde tilsidesat artikel 81 EF ved at deltage i en samordnet praksis med koordinering af pristilbud for bananer, der blev importeret til otte medlemsstater i den nordlige del af Fællesskabet. Sagsøgeren har subsidiært nedlagt påstand om ændring af beslutningens artikel 2, litra c), for så vidt som sagsøgeren deri pålægges en bøde.

Sagsøgeren har gjort otte anbringender gældende til støtte for sine påstande, der fremføres i fire dele.

Sagsøgeren har i den første del fremført anbringenderne til støtte for påstanden om, at beslutningen annulleres for så vidt som den holder sagsøgeren solidarisk ansvarlig for Weicherts adfærd.

Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at Kommissionen anvendte artikel 81, stk. 1, EF og artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1/2003 ⁽¹⁾ urigtigt ved at holde sagsøgeren solidarisk ansvarlig for Weicherts adfærd dels på baggrund af en distributionsaftale, dels på baggrund af den omstændighed, at sagsøgeren er indirekte medejer af Weichert som kommanditist, da ingen af disse omstændigheder (hver for sig eller samlet) gav sagsøgeren en bestemmende indflydelse over Weichert.

Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte artikel 253 EF ved ikke at begrunde ansvaret for sagsøgeren, som er et selskab, der ikke er direkte forbundet med Weichert.

Sagsøgeren har for det tredje anfægtet, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar ved at afvise at fremlægge relevant bevismateriale.

Sagsøgeren har gjort det subsidiære og mest subsidiære anbringende gældende til støtte for påstanden om annullation af den anfægtede beslutning, for så vidt som den både omfatter sagsøgeren og Weichert. I denne del har sagsøgeren gjort det fjerde og femte anbringende gældende.

Den fjerde anbringende omhandler den urigtige anvendelse af artikel 81 EF som følge af den omstændighed, at Kommissionen

fastslog, at Weichert havde indgået i en samordnet praksis med henblik på at begrænse konkurrencen.

Det femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar, idet sagsøgeren ikke blev hørt som følge af en grundlæggende ændring i Kommissionens opfattelse af sagen fra tidspunktet for klagepunktsmeddelelsen til beslutningen blev vedtaget.

I den tredje del af søgsmålet (som også omhandler den subsidiære påstand) har sagsøgeren for en sikkerheds skyld fremsat anbringender til støtte for påstanden om nedsættelse af bøden, som er pålagt sagsøgeren og Weichert solidarisk. Denne del omfatter det sjette og syvende anbringende.

Sagsøgeren har med det sjette anbringende gjort gældende, at Kommissionen foretog et åbenbart urigtigt skøn ved fastlæggelsen af bødens niveau ved ikke at foretage en korrekt bedømmelse af grovheden.

Det syvende anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 23 i forordning nr. 1/2003 og en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning som følge af den omstændighed, at Kommissionen ikke tog hensyn til, at Weichert samarbejdede ved undersøgelsen.

I den fjerde del af søgsmålet har nedlægges påstand om annullation af beslutningens artikel 1 og 3 for så vidt angår sagsøgeren på grundlag af de otte anbringender om, at disse artikler medfører en urigtig anvendelse af artikel 81 EF, en tilsidesættelse af artikel 7 i forordning nr. 1/2003 og en tilsidesættelse af artikel 253 EF.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

Sag anlagt den 24. december 2008 — Dole Food og Dole Germany mod Kommissionen**(Sag T-588/08)**

(2009/C 44/114)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Dole Food Company, Inc. (Wilmington, De Forenede Stater) og Dole Germany OHG (Hamburg, Tyskland) (ved advokat J.-F. Bellis)

Sagsagt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres.
- Den pålagte bøde ophæves eller beløbet nedsættes.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgerne i henhold til artikel 230 EF nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K (2008) 5955 endelig udg. af 15. oktober 2008 i sag (COMP/39.188 — bananer) vedrørende en procedure efter artikel 81, stk. 1, EF, hvorved sagsøgerne blev holdt ansvarlige for at have deltaget i en samordnet praksis med koordinering af pristilbud for bananer, der blev importeret til otte medlemsstater i den nordlige del af Fællesskabet. Sagsøgerne har endvidere nedlagt påstand om ophævelse eller nedsættelse af den bøde, som sagsøgerne er pålagt.

Sagsøgerne har gjort to anbringender gældende til støtte for deres påstande.

Sagsøgerne har for det første gjort gældende, at Kommissionen begik en fejl, da den fastslog, at den omhandlede adfærd i sig selv udgjorde en begrænsning af konkurrencen, der er omfattet af artikel 81 EF. Sagsøgerne har anført, at i realiteten bestod den omhandlede adfærd udelukkende i lejlighedsvis bilateral kontakt mellem bananimportører, hvor der blev udvekslet almindelig sladder om branchen, og den var ikke del af et vidtstrakt kartel om prisfastsættelse og markedsopdeling, og dermed udgjorde adfærden ikke i sig selv en begrænsning af konkurrencen. Disse kontakter fandt sted før fastsættelsen af pristilbuddene, som er stadie, der ligger fjernt fra forhandling af faktiske priser med kunderne. Sagsøgerne har endvidere anført, at disse kontakter hverken skulle eller kunne begrænse konkurrencen på bananmarkedet, eftersom pristilbuddene ikke er faktiske priser, og de danner ikke grundlag for forhandlingerne om de faktiske priser på grønne bananer.

Sagsøgerne gør for det andet gældende, at den pålagte bøde var urimelig, da bødens grundbeløb er baseret på værdien af salg af varer, som ikke er forbundet med den påståede tilsidesættelse. Sagsøgerne har videre anført, at bøden også var uforholdsmæssig, da bødens grundbeløb fejlagtigt var baseret på den forudsætning, at adfærden vedrørte prisfastsættelse.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 17. december 2008 — Plant m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-324/07) ⁽¹⁾**

(2009/C 44/115)

Processprog: engelsk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 247 af 20.10.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 18. december 2008 — Insight Direct USA mod KHIM — Net Insight (Insight)**(Sag T-489/07) ⁽¹⁾**

(2009/C 44/116)

Processprog: engelsk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 64 af 8.3.2008.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 19. december 2008 — iTouch International mod KHIM — Touchnet Information Systems (iTouch)**(Sag T-347/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 44/117)

Processprog: engelsk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 272 af 25.10.2008.